

“मीठे बच्चे- आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनाऊ, जति पढाइ पढ्छौ, श्रीमतमा चल्छौ त्यति राजतिलक मिल्छ।”

प्रश्न:- कुन स्मृतिमा रह्यौ भने आसुरी स्मृति विस्मृत हुन्छ?

उत्तर:- सदा स्मृति रहोस्- हामी स्त्री-पुरुष होइनौं, हामी आत्मा हौं, हामीले बडे बाबासँग छोटे बाबा (ब्रह्मा) द्वारा वर्सा लिइरहेका छौं। यो स्मृतिले आसुरी स्मृतिलाई भुलाइदिन्छ। जब स्मृति आउँछ- हामी एक बाबाका सन्तान हौं तब आसुरी स्मृति समाप्त हुन्छ। यो पनि पवित्र रहने धेरै राम्रो युक्ति हो। तर यसमा मेहनत छ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने.....

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- हेर सबैले तिलक भृकुटीमा लगाउँछन्। यस ठाउँमा एक त आत्माको निवास छ, अर्को फेरि राजतिलक पनि यहाँ दिइन्छ। यो आत्माको निशानी त हो नै। अब आत्मालाई बाबाको वर्सा चाहिन्छ स्वर्गको। विश्वको राज्य तिलक चाहिन्छ। सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी महाराजा-महारानी बन्नको लागि पढ्छौ। यो पढ्नुको मतलब आफूले आफैलाई राजतिलक दिनु हो। तिमी यहाँ आएका हौ नै पढ्नुको लागि। आत्मा जो यहाँ निवास गर्छ, उसले भन्छ- बाबा हामीले हजुरबाट विश्वको स्वराज्य अवश्य प्राप्त गर्छौं। आफ्नो लागि हरेकले आफैले पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। भन्छन्, बाबा हामी यस्तो सपूत बनेर देखाउने छौं। हजुरले हाम्रो चालचलनलाई हेरिरहनु होला- हामी कसरी चल्छौं। हजुरले पनि जान्न सक्नुहुन्छ- हामी आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनेका छौं या छैनौं? तिमी बच्चाहरूले बाबालाई सपूत बनेर देखाउनु छ। बाबा हामीले हजुरको नाम अवश्य प्रत्यक्ष गर्छौं। हामी हजुरको मदतगार र आफ्नो मदतगार बनेर विश्वमा आफ्नो राज्य गर्छौं। भन्छन् नि- हाम्रो राज्य हो। तर ती बिचारालाई थाहा छैन- अहिले हामी विषय वैतरणी नदीमा परेका छौं। हामी आत्माको राज्य त छँदै छैन। अहिले त आत्मा उल्टो लट्किइएको छ। खानलाई पनि मिल्दैन। जब यस्तो हालत हुन्छ तब बाबा भन्छन्- अब त मेरा बच्चाहरूलाई खानको लागि पनि मिल्दैन, अब म गएर यिनीहरूलाई रोजयोग सिकाऊँ। अनि बाबा आउनु हुन्छ राजयोग सिकाउन। बेहदका बाबालाई याद गर्छन्। उहाँ हुनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँ रच्नेवाला। बाबा पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ, ज्ञानसागर पनि हुनुहुन्छ। यो तिमी सिवाय अरू कसैको बुद्धिमा छैन। यो केवल तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा हाम्रो बाबा ज्ञानका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ। यो महिमा पक्का याद गर, नबिर्स। बाबाको महिमा छ नि। उहाँ बाबा पुनर्जन्मरहित हुनुहुन्छ। कृष्णको महिमा बिल्कुल भिन्न छ। प्रधानमन्त्री र राष्ट्रपतिको महिमा त अलग-अलग हुन्छ नि। बाबा भन्छन्- मलाई पनि यस ड्रामामा उच्च भन्दा उच्च पार्ट मिलेको छ। ड्रामामा कलाकारहरूलाई थाहा हुनु पर्छ नि- यो बेहदको ड्रामा हो, यसको अवधि कति छ। यदि जानेका छैनन् भने उनलाई बेसमझ भनिन्छ। तर यो कसैले कहाँ सम्झन्छन् र। बाबा आएर भिन्नता बताउनु हुन्छ- मनुष्य केबाट के हुन्छन्। अहिले तिमीले बुझ्न सक्छौ, मनुष्यहरूलाई बिल्कुल थाहा छैन- ८४ जन्म कसरी लिइन्छ। भारतवर्ष कति उच्च थियो, चित्र छन् नि। सोमनाथको मन्दिरबाट कति धन लुटेर लगे। कति धन थियो। अहिले तिमी बच्चाहरू यहाँ बेहदका बाबासँग मिल्न आएका छौ। बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबासँग श्रीमत अनुसार राजतिलक लिन आएका छौं। बाबा भन्छन्- पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ। जन्म-जन्मान्तर विषय वैतरणी नदीमा गोता खाएर थाकेका छैनौं! भन्छन् पनि- म पापी हुँ, म निर्गुण हारामा कुनै गुण छैन, त्यसैले अवश्य कुनै समयमा गुण थियो जुन अहिले छैन।

अहिले तिमीले बुझिसकेका छौ- हामी विश्वको मालिक, सर्वगुण सम्पन्न थियौं। अहिले कुनै गुण बाँकी छैन। यो पनि बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- बच्चाहरूका रचयिता हुनुहुन्छ नै बाबा। त्यसैले बाबालाई नै दया लाग्छ सबै बच्चाहरूप्रति। बाबा भन्छन्- मेरो पनि ड्रामामा यो पार्ट छ। कति तमोप्रधान बनेका छन्। झुटो, पाप, झगडा के के हुन्छ। सबै बच्चाहरूले भुलिसकेका छन्- हामी कुनै समयमा विश्वको मालिक, डबल शिरताज थियौं। बाबाले उनलाई नै स्मृति दिलाउनु हुन्छ, तिमी विश्वको मालिक थियौ फेरि तिमी ८४ जन्म लिँदै आएका छौ। तिमीले आफ्नो ८४ जन्मलाई बिर्स्यौ। आश्चर्य छ, ८४ को सट्टा ८४ लाख जन्म बनाइदिएका छन् फेरि कल्पको आयु पनि लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। घोर अन्धकारमा छन् नि। कति झुटो छ। भारतखण्ड नै सचखण्ड थियो, भारत नै

झुटखण्ड बनेको छ। झुटखण्ड कसले बनायो, सचखण्ड कसले बनायो- यो कसैलाई थाहा छैन। रावणलाई बिल्कुलै चिनेका छैनन्। भक्तहरूले रावणलाई जलाउँछन्। कुनै धार्मिक मानिस छ भने उनलाई तिमीले बताऊ- मनुष्यले यो के-के गर्छन्। सत्ययुग जसलाई हेविन, प्याराडाइज भन्छन्, त्यहाँ शैतान रावण कहाँबाट आयो। नर्कका मनुष्य त्यहाँ कसरी हुन सक्छन्? सम्झन्छौं यो त वास्तवमा भूल हो। तिमीले रामराज्यको चित्रमा सम्झाउन सक्छौं, यसमा रावण कहाँबाट आयो? तिमीले बुझाउँछौं पनि, तर बुझ्दैनन्। कुनै विरलै निस्कन्छन्। तिमी कति थोरै छौ, त्यो पनि पछि गएर हेर्नु छ, कति रहन्छन्।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- आत्माको सानो निशानी पनि यहाँ नै देखाउँछन्। ठूलो निशानी हो राजतिलक। अहिले बाबा आउनु भएको छ। आफूलाई ठूलो तिलक कसरी दिने? तिमीले स्वराज्य कसरी प्राप्त गर्न सक्छौं? त्यो मार्ग बताउनु हुन्छ। त्यसको नाम राखिदिएका छन् राजयोग। सिकाउनेवाला हुनुहुन्छ बाबा। कृष्ण कहाँ बाबा हुन सक्छन्। उनी त बच्चा हुन् फेरि राधाको साथ स्वयंवर हुन्छ अनि एक बच्चा हुन्छ। बाँकी कृष्णलाई यतिका रानी आदि देखाइदिएका छन्। यो त झुटो हो नि। तर यो पनि झामामा निश्चित छ, यस्तो कुरा फेरि पनि सुन्छौं। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- कसरी हामी आत्माहरू माथिबाट आउँछौं पार्ट खेल्न। एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं। यो त धेरै सहज छ नि। बच्चा पैदा भयो, उसलाई सिकाइन्छ- यो भन। सिकाएपछि सिक्छन्। तिमीलाई बाबाले के सिकाउनु हुन्छ? केवल भन्नुहुन्छ- बाबा र वर्सालाई याद गर। तिमीले गायन पनि गर्छौं- तिमी माता-पिता.... आत्माले गाउँछ नि वास्तवमा अपार सुख मिल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- शिवबाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। यहाँ तिमी शिवबाबाको पासमा आएका छौं। भागीरथ त मनुष्यको रथ हो नि। यसमा परमपिता परमात्मा विराजमान हुनुहुन्छ, तर रथको नाम के हो? अहिले तिमीले जानेका छौं- नाम हो ब्रह्मा किनकि ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचिन्छ नि। पहिला हुन्छन् नै ब्राह्मण चोटी फेरि देवता। पहिला त ब्राह्मण चाहिन्छ, त्यसैले विराट रूप पनि देखाइएको छ। तिमी ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्छौं। बाबाले धेरै राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ, फेरि पनि बिर्सिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू सदा स्मृति राख- हामी स्त्री-पुरुष होइनौं, हामी आत्मा हौं। हामीले बडे बाबा (शिवबाबा) सँग छोटे बाबा (ब्रह्मा)द्वारा वर्सा लिइरहेका छौं। त्यसैले आसुरी स्मृति विस्मृत हुन्छ। यो पवित्र रहने धेरै राम्रो युक्ति हो। बाबाको पासमा धेरै युगल आउँछन्, दुवैले भन्छन् बाबा। जबकि स्मृति आएको छ हामी एक बाबाका बच्चाहरू हौं। फेरि आसुरी स्मृति विस्मृत भएर जानुपर्छ। यसमा मेहनत चाहिन्छ। मेहनत बिना त केही चल्न सक्दैन। हामी बाबाका बनेका छौं, उहाँको नै याद गर्छौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौं भने विकर्म विनाश हुन्छ। ८४ जन्मको कहानी पनि बिल्कुल सहज छ। बाँकी मेहनत छ बाबालाई याद गर्नमा। बाबा भन्नुहुन्छ- कम सै कम पुरुषार्थ गरेर ८ घण्टा त याद गर। एक घडी, आधा घडी... क्लासमा आउँदा स्मृति आउँछ- बाबाले हामीलाई यो पढाउनु हुन्छ। अहिले तिमी बाबाको सम्मुख छौं नि। बाबाले बच्चे-बच्चे भनेर सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरूले सुन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- हियर नो ईभिल... यो पनि अहिलेको नै कुरा हो।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी ज्ञान सागर बाबाको पासमा सम्मुख आएका छौं। ज्ञान सागर बाबाले तिमीलाई सारा सृष्टिको ज्ञान सुनाइरहनु भएको छ। फेरि कसैले लिने, नलिने, यो त उसमाथि निर्भर छ। बाबा आएर अहिले हामीलाई ज्ञान दिइरहनु भएको छ। हामी अहिले राजयोग सिक्छौं। फेरि कुनै पनि शास्त्र आदि भक्तिको अंश रहँदैन। भक्तिमार्गमा ज्ञान थोरै मात्र पनि हुँदैन, ज्ञानमार्गमा फेरि भक्ति थोरै मात्र पनि हुँदैन। ज्ञानसागर जब आउनु हुन्छ तब उहाँले ज्ञान सुनाउनु हुन्छ। उहाँको ज्ञान हो नै सद्गतिको लागि। सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक, जसलाई नै भगवान भनिन्छ। सबैले एकै पतित-पावनलाई बोलाउँछन् फेरि अरु कोही हुन कसरी सक्छ। अहिले बाबाद्वारा तिमी बच्चाहरूले सत्य कुरा सुनिरहेका छौं। बाबाले सुनाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म तिमीलाई कति धनवान बनाएर गएको थिएँ। ५ हजार वर्षको कुरा हो। तिमी डबल शिरताज थियौ, पवित्रताको पनि ताज थियो। फेरि जब रावण राज्य हुन्छ तब तिमी पुजारी बन्छौ। अब बाबा पढाउनु आउनु भएको छ, त्यसैले उहाँको श्रीमत्तमा चल्नु छ, अरुलाई पनि सम्झाउनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई यो शरीर सापेट लिनुपर्छ। महिमा सारा उहाँ एकको नै हो, म त उहाँको रथ हुँ। साढे होइन। बलिहारी सारा तिम्रो हो, बाबाले तिमीलाई सुनाउनु हुन्छ, मैले बीचमा सुन्छु। म एकलैलाई कसरी सुनाउनु हुन्छ। तिमीलाई सुनाउनु हुन्छ, म पनि सुन्छु। यी पनि पुरुषार्थी विद्यार्थी हुन्। तिमी पनि विद्यार्थी हो। यिनले पनि पढ्छन्। बाबाको यादमा रहन्छन्। कति खुसीमा रहन्छन्। लक्ष्मी-नारीयणलाई देखेर खुसी हुन्छ- म यो बन्नेवाला हुँ। तिमी यहाँ आएका नै हो स्वर्गको

राजकुमार-राजकुमारी बन्न। राजयोग हो नि। लक्ष्य-उद्देश्य पनि छ। पढाउनेवाला पनि बस्नुभएको छ फेरि त्यति खुसी किन हुँदैन? भित्र मनमा धेरै खुसी हुनु पर्छ। बाबासँग हामीले कल्प-कल्प वर्सा लिन्छौं। यहाँ ज्ञान सागरको पासमा आउँछौं, पानीको त कुरा नै होइन। यो त बाबाले सम्मुख सम्झाइरहनु भएको छ। तिमी पनि यो (देवता) बन्नको लागि पढिरहेका छौ। बच्चाहरूलाई धेरै खुसी हुनु पर्छ— अब हामी जान्छौं आफ्नो घर। अब जसले जति पढ्छ, त्यति उच्च पद पाउँछ। हरेकलाई आफ्नो पुरुषार्थ गर्नु छ। दिलशिकस्त नबन। धेरै ठूलो चिट्ठा हो। बुझेर पनि फेरि आश्चर्यवत् भागन्ती भएर पढाइलाई छोडिदिन्छन्। माया कति प्रबल छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफूलाई राजतिलक दिन लायक बनाउनु छ। सपूत बच्चा बनेर सबुत दिनु छ। चालचलन धेरै रोयल हुनुपर्छ। बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ।

२) हामी विद्यार्थी हौं, भगवानले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ, यस खुसीमा पढाइ पढ्नु छ। कहिल्यै पनि पुरुषार्थमा निराश बन्नु छैन।

वरदान:- नियन्त्रण शक्तिद्वारा एक सेकेण्डको पेपरमा पास हुने पास विद अनर भव भर्खरै शरीरमा आउनु र भर्खरै शरीरबाट न्यारा बनेर अव्यक्त स्थितिमा स्थित हुनु छ। जति हंगामा हुन्छ, त्यति स्वयंको स्थिति एकदम शान्त हुनुपर्छ। यसको लागि समेट्ने शक्ति चाहिन्छ। एक सेकेण्डमा विस्तारबाट सारमा जाने अनि एक सेकेण्डमा सारबाट विस्तारमा आउने, यस्तो नियन्त्रण शक्ति हुनेले नै विश्वलाई नियन्त्रण गर्न सक्छन्। यही अभ्यासले अन्तिम एक सेकेण्डको पेपरमा पास विद अनर बनाइदिन्छ।

स्लोगन:- वानप्रस्थ स्थितिको अनुभव गर अनि गराऊ तब बचपनको खेल समाप्त हुन्छ।